

KETTŐS PORTRÉ

Kissé szokatlanul rovatunkban most egyszerre két visszaemlékező írást teszünk közzé. Az első egy, a múlt század negyvenes éveiben „egymásra hangolódott” tanár-tanítvány kapcsolatot elemez. Szerzője maga is hatékony pedagógus volt. A második írás abból a szerkesztői kíváncsiságból született, hogy a nevelői hatás egyes komponensei kimutathatók-e, megragadhatók-e a más generációjú, más társadalmi körülmények között élő-dolgozó, tanárrá lett tanítvány saját pedagógusi hatásában. Így jött létre a második elemzés. Ám a második „titokfejtő” – immáron harmadik generációs pedagógus – szerző mit sem tudott a szerkesztői várakozásokról, ő „csak” megfogalmazta, miért fontos számára hajdani osztályfőnöke. A két írást együtt olvasva talán valamivel közelebb kerülhetünk a tanári hatékonyság (megismerni vágyott) „titkához”.